

STELLINGEN

behorende bij het proefschrift

Vertrouwen op informatie bij bestuurlijke taakvervulling

van Maarten Mussche

1. Een vennootschapsbestuurder mag beslissingen mede op basis van informatie van anderen nemen, voor zover hij gelooft en redelijkerwijze mag geloven dat die informatie betrouwbaar en toereikend is.
2. Bestuurders behoren bij hun taakvervulling niet onder alle omstandigheden zo volledig mogelijk geïnformeerd te zijn. Dit uitgangspunt dient niet alleen te worden gerealiseerd via een terughoudende rechterlijke toetsing van de informatiebasis van bestuursbeslissingen, maar zou tevens tot uitdrukking moeten komen in de bestuurlijke gedragsnorm.
3. Voor een adequaat verzekerde bestuurder is zijn reputatie van bepalende invloed op de wijze waarop hij bij zijn taakvervulling omgaat met informatie.
4. Gerechtvaardigd vertrouwen op informatie van anderen kan zowel disculperend als rechtvaardigend werken. Disculpatie en rechtvaardiging functioneren daarbij als communicerende vaten.
5. Nut en noodzaak van het vertrouwensverweer nemen toe naarmate bestuurders op grotere afstand van de dagelijkse bedrijfsvoering staan.
6. De onbehoorlijkheidsnorm uit het Nederlandse bestuurders-aansprakelijkheidsrecht maakt onvoldoende onderscheid tussen de bekwaamheid en de goede trouw van bestuurders.
7. Een bestuurder zou niet intern aansprakelijk moeten zijn voor schade die het gevolg is van bewuste overtreding van een wettelijke bepaling, voor zover die bepaling niet beoogt het belang van de vennootschap te beschermen en de bestuurder meende en redelijkerwijs mocht menen dat overtreding in het belang van de vennootschap was.
8. De tegenstrijdigbelangregeling uit het wetsvoorstel bestuur en toezicht (Kamerstukken I 2009/10, 31763, nr. A) verschaft de ava onder omstandigheden de mogelijkheid om namens de vennootschap haar bestuurders aansprakelijk te stellen. Een afgeleide actie in het Nederlandse vennootschapsrecht komt daarmee een stap dichterbij.
9. Omdat in de rechtswetenschap geen objectieve waarheid bestaat, is zij een applauswetenschap: haar beoefenaars zijn zo goed als zij door hun vakgenoten gevonden worden. Rechtswetenschappers hebben daardoor de natuurlijke neiging om elkaar na te praten.
10. De vraag of academisch juridisch onderzoek al dan niet wetenschappelijk is, is vergelijkbaar met de vraag of een tomaat groente of fruit is.
11. Tussen een universiteit en haar promovendi bestaat geen wezenlijk principaal-agentprobleem.